

Ներկայացվածմբը՝ բեմին վրայ կը հանէ հայ դերասանութեան ամենէն աշակերտ փառքերէն մին, Աղասեանն որ հայ դերասանական խմբին լուսաւորին օրերը մեզ կը յիշենք, և հայերէն ներկայացման ճաշակը կ'արժարէն Եւ մինչ Պ. Աղասեանի վերին վժառոր կը հանդիս Ռեալիթ և Ինքիթի թատերաբեմերուն վրայ տարած յաղթանակներէն, Պ. Մարգարեան հայերէն ներկայացման համար դերասանական խումբ մը կազմելու հետամտու ևր լէնի, և լրացրած թեան միջոցաւ հաստատակար միւրը կը զբաղեցնէ իւր և իւրայնաց անցեալ փառքերով, Անկախէն է չհամակիր այս ճգնաց, Եւ անկարելի է չցատիլ տեսնելով թէ այս ճգնաց դեռ չզոյակեցան այն յաշու լեզվութեանը որուն արժանի են Անցեալ ևր ևրիւրի Պ. Մարգարեանի խումբն հայերէն առաջին ներկայացումը տըւը, և ներկայացեալ խաղը՝ նշանակելի կարգադարձութեան մը՝ Էր նոյն այն խաղը որով հայ դերասանական անդրանիկ խումբը՝ Երկունս պատուրազովն ժամանակներէ իւր անդրանիկ ներկայացումը տուաւ։ Օրինակ զիւրի թատերին մէջ, Բայց օթեակներէն ամբողջովն և թատերասարճին մեծագոյն մտաւ թափուր էրին, մինչ հայեր նոյն օր Բեալիթ մէկ ևրի կողքը՝ լեզուցած էին Պրանական Թատըրը, Պ. Գլխովունի Փրանական խումբը ճախարարով, և Յոյներ լեզուցած էին Վէրտի թատերին։ Եւ յոյն դերասանական խումբն յունական կարգ մը ներկայացումներ կուտայ, Ի՜նչ յետադիմութիւն հէ՛—20 տարեէ հետո, Բանով մը չբարբառաւոր այս անտարբերութիւնն հոյեալէն ներկայացմանը մասին։ Նիւթական վիճակի անձկութենէ չէ կարելի գնահատել, քանի որ Փրանական խումբն մեծաբար, համար քաւական դրամ՝ ունիւր, հայ խումբն խալութենէն ալ չէ կարելի գնահատել, քանի որ Պրանական Թատըրի բեմով վրայ ծափահարումը դերասանը ու դերասանուհիք Բոքը լէններ, Մունէն Միւլլներ, Վարման, Կօեր, Սաաւա Սիւրառաններ չեն միշտ, և լիթլին ճեղքնթաց կուսախմբով չեն եկած թէ՛ անքի Պրանուհէն, Բոմբէն Պրանուհէն, կամ Եւր Փորկըլէն առաջնակարգ թատորէն, Բերայի և մէնէնի Յոյներն որ մեզ չափ Փրանսերէն էր հայկական, թատերական ճաշակն աւելի եւս զարգացած է անոնց մէջ, Բայց պատուով ինդիլը Էր համարել պահել և քաջարիլը յոյն խումբը որ յունարէն ներկայացմանց համար, աղագափութեան և աղագափ յոյն արժանատիութեան դաս մը տալով մեզ նաեւ, յայտն մասին, որպէս ուրիշ շատ մը նկատմամբ։

Հայ դերասանական խումբը քալաւորութեան արժանի կը համարվիք նաեւ այս պատճառաւ, որ իւր ներկայացմանը հայերէն են, և իւր լեզուն թատերական մշակման կը նպաստեն, Թատերան ամենէն հօրը՝ զի անմենէն ժողովրդական միջոցն է իրօքը։

մը կոկերւ, մշակելու, դարդացնելու և տարածելու, Հայ դերասանական խմբի մէջ յաջորդութեան կը փոփոխուի ճակատն ալ ուսուցիչ կարելու որ պատահաւոր իջ Հայ դերասանք և դերասանուհիք օտարներէն աւելի պարկեշտ են ի հարկէ, Հայք արեւելեան Ժամարաւոր քաղաքներէն և, և Գրաստական լիւթիւն, բարեկեցիկ ու սովորութիւններէն Հայք մէջ մուծուին տարօրոյն աւելի տեղիկ կերելուն միշտ, զի բնաւ չեն համապատասխանել մեր Ժողովրդեան լուրջ բնասարկութեան կատարականութիւններ որք ֆիւնտիւրէն մէջ ախորժիկ կը լիւթին անհամ և տեղիւստ են հայերէնի մէջ, Կարգ մը շարժումներ ու ձեւեր որք քիւստացուին վարժուած աշխրուան ծան մը ինչ ցուցնէր՝ արեւելեան ամսթիւսմուսթեան պատկառելի բնագոյններ կը վերադարձնէ ի մեզ, Հայք իրեն Ժողովրդ մը յիմարութիւններ կը խմբէր դրմու, բայց չեմք չեն, Տարբերելով արեւմտեան Ժողովրդներէն ի մասին բնասարկութեան՝ Հայք իրաւունք եւ պէտք ունին իրենց Ժողովրդային բնագործութեան համապատասխանող լիւթութեան խումբ մ'ունենալու, Թատրոնի օգուտներն լիւթելով զեղծումները ինչք կրնար մուծալ, և այն զիւրծմանց դեմ՝ Հայ հասարակութիւնը պայտապանելու ապահովագրին միջոցով համարելով յաջորդ լիւթեն հայ ինքն մը, որ դատուի ընդ ուղղակի ազդեցութեամբ հայկական հասարակայնի կարծեաց, խումբ մը որ մտքը լիւթի, մեր ներքիններն և մեր բնասարկութեան համակարգիլ, Հայ դերասանական խմբին յաջորդութեան կը փոփոխուի ճակատն ալ պատահաւոր երբ լիւթէ այս ձեռնարկութիւն յաջողի, Հայ դերասանութիւնը բոլորովին կը փոխանց, Կան հետեւի, և յապաղային փոփոխութիւն իսկ ինչք դատուի մ'ը դերասանի օր դեւասանութիւն որ հայ թատրոնի և հայերէն ներկայացմանց աւանդութեանց մէջ անած և զարգացած լիւթի կը բաղձալինք որք որք պատահի Ի. Վ. Պիլիպ դատուց Հայ դերասանք և դերասանուհիք միւսեայով հզօր կուտմը կը կազմեն ի, և Պ. Պ. Միսեհեան, Մարգարեան և Աղապարեան իւրարմէ անշատ ջննային, Բայց Պ. Միսեհեան, իւր ամթիւտիլ ճարտարութեամբ հետեւելով, յուսմանաւ և Հայ հասարակութիւնէն և հայերէն ներկայացում և, և իւր խմբին հետ իւրերէրք բոլորաւորութեամբ տաւած է լիւթել լիւթարունի, արդիւնաւորապէս ներկայացնելով լիւթերէն լիւթանալիսկայն, զորք ֆիւնտիւրէն աւանդակալով լիւթարունակներէ կը լիւթարմանէ մեծաւ, յաջողութեամբ, և լիւթել պատահաւոր հասարակութեան առջին ոչ նուազ պատու կը բերէ հայ դերասանութեան, Ի. Միսեհեան և ի իր խումբ իրենց համապատասխան և փոխ են, յորքէ կարելի չէ օգտակարապէս ետ կիցնել զիրենք։

Պ. Պ. Մարգարեանի և Աղապարեանի կը մնայ շարունակել և անշեղ հատ պահել հայերէն լիւթարունութեան անապուլտութիւններն, եւ տարօրոյն

դարպար մը տուած կը իննթը մեր
գաղամանց կրպ կէթ թըրդ տոնը որ
նըքս ևն յուսահատին և քաղուն
բնմէն Կայսր Կառավարուն թարքը կը
թըրպարէ Հայերէն ներկայացուցիչներն
և ո՛չ միայն պահպանակի օտարներ
թըրքին այլ և բացարձակ յիմարտ-
ութիւն կը դարձնէր կէթը օդուն չքա-
ղինքը այս թըրպարութենէ և Հայ իմրի
նը կարգով թիւնէն

ՆԵՐՄԻՍԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Այս իրաւի առաջիկայ կիրակի
փրտաւ որ ներկայացուցաւ մը պիտի տայ
ի նպատակ խաղաղութիւն յարմարան վար
ժառանգին: Պ. Ազատեան պիտի մաս
նակցի ներկայացման, և Ջոհաննան
էֆէնտի ներկայի նուագէ և ինչ աստ
նորովի յիշեցր որ իմէ Կ. Պոլսոյ հայ
հասարակութիւնն հոգ չտանք հայ զ
ճառականան իտ մը: Գ. պահելու բա
նեղ որք ականն նպատակներով ներկայա
ցումներ տարու զիբու թիւնէն այ կը
ըրկուի մատու որ ապագայի մը մէջ
— ուրիշ քան է իմէ նախընտրէ ու
նայերին ներկայացումներ: Տարակա
ցումներն որ այս ներկայացում ոչ միայն
արուեստի այլ և դրամական հասոյթի
լողմէ լրակատար յաջողութիւն պիտի
ունենայ: զի շատ համարելին նպա
տակաւ մը կը կարճակերպուի խաղաղ
անկախ թիւ մ'է, բայց անցելուն մէ
ջ իմ թիւակէ և բարոյագէտ արեւոյ որ
տակար էր քան է Մարտիպաղաքիւ բո
ւանդակ հասարակութիւնն, որ իւր
անկանն մէջ արտադրէ ձեռնտու
թիւն տնկարկու համար ուրիշ անն
ժաղէ, ուրիշ անն զիւղէ անիկ ի
նտուտն ունի: Եւ այս իրաւունք
ըրեք չարայար չէ գործածած: Հատ
մատութիւն մ'ունի որով միայ կը
ըրող ուրայ: Գրեմն այս անուն մէ կրող
համարութիւնն է, որ անցելուն մէջ
չմարտն օրհնութիւն մ'ազատէ և բո
ւող կ'են: Ինչնիցդոն հասկը
ան. անոյ չա որ կ'անարկներն ներ
քիւնէն վարժարանն, որ ամբարշտան
նախավայրերու և իշխատարաննե
ւու. աւարակց կոչուի և Ա. Ստե
ֆանեստ ներկայցու չարակող չնիւն
թիւն միւռ թիւնէ միտի զիմն է մնաց
ւում ըլմ մէջ անցելուն և ներկայի
տարի իւր թիւցը այսօր համեմատակ
աւելի ազգաս են քան Մայրաքաղաք
անու ուրիշ ու է զիւղի կամ թիւղ
շարք, և այս ալ զարմանալ հասարա
կութեան վարժարանք թիւ շատ բարե
կարգ ընթացի մէջ պահել շատ զբ
ժար իմ թիւցը թիւն է: Այս տարի
նոր հոգաբարձութիւն մը կարգուե
լաւ: Կատարանք երկուտարեցիկ
որք զովիկ եռանդ մը կը ցուցնէ
բայց նախորդ մատակարարութիւնն
մնացելով պարտուր կան, և կը զգան
թիւ անն բարեկարգութիւնն առաջին
է վերջին միջոցը գրամն է, կը զգան թե
արտատուր յայտարարութիւնն մը կը
արտադրէ և այս նպատակաւ կը դիմու
նախորդ զի առհասարակութիւնն ուր
մեծ ատուրին նման որ իւր փայլուն Ժա
մանակապ առատաձեւտուն թիւները չէ

[illegible]

ԱՂԲԱՑԱՍԻՐ ԸՆԿ. ԳՈՒՄ-ԳԱՓՈՒՐ

Մայրաքաղաքը մէջ աղքատու-
նեան առեկտրոն անհերքելի նշաննե-
կան մէջ ալ մարդասիրական հաստա-
տութեանց եւս քան ինչ կարեւորու-
թեան տառնալն է։ Յարպընի խոր-
դոցը նպաստը եւ նրդ. Հիւսնգանցի
տաղապար թիւրք բաւական չեն ա-
նցունի կարօտութեանը դիմաց բաւե-
ւ։ Ակիւտաթիւ, խաղկուղի եւ Գում-
աթիւր կոյրքիւր մասնաւոր արքա-
պանիւմը ընկերութիւնը կարգաւաժ
է, եւ ամեն տարի առաւունքն առեկա-
րատուից օգնութիւն կը հասցնեն։
Ումախաղի չորից միայն թիւրք
Գայը-էնիկցեցւոյ թաղ, Գում-գաթիւրի
բալի թաղ, Նին-գաթիւր եւ Կէտիկ-
աթիւր (կըպատար) Լինկերութեան
ննորն խորհրդայն կոլիկի տեղից կը
ը մասուցած ի հինգաւոր քաղաքն,
հրատարակութեանմշտուած է, եւ դի-
տութիւնը բաժանորդար էւ համա-
նալեցեցն է, Այս տեղիկաղեց ի կիւմ-
անը թէ 1888 յուսիս ԱՄՆ մինչեւ
մայիս 1889 տարեկան շրջանին մէջ
Լինկերութիւնը դարձանալ է 302 հի-
նալեցեցն, որոց 133ն այր եւ 169 կին
է։ Այս կարօտեցից երկու թիւն են
ինն թուրք են։ 172ն աղաքիկան են

[illegible]

Թափառանքի սկանչնք այս յօդուած, թափառանքով պիտի գլե՛րագնանք, թափառանքով չորից միացանք թափոց բարաստեք Լեւիտիկոն իւսի ձօնով, թափառանքան ինքիպաշտումի պիտի լայ, ջանն որ այնպիսի ներկայացանք որ Հայաստի իւր տարիկան տառիկով մէկ քառորդ մասը իւր կազմէ, Ահա Լեւիտիկոն միւրուն տըրած մէկ ուր զրօշին գոնն երեսուն տարան չիտակ կէրկող պիտիլն ապառ չհիւսնող մէ իւր յետին կարօթ լիտանն ու լիշտառու լիտանն մէկ տարիէ որ Գոմ պիտիլն, Ենի-գաւառի ու Կէտիկի Գաշաղի բազմահայ տըրեք գուրգուտան այս Լեւիտիկոն միայն, ու տնոր թատերական

— 110 —

ታሪክ ሰዓሪ ሀይለማርያም

ԺԻՒՆ ՄԱՌԻ

ԿՈՐՈՒՄԷՍԻ ԴՐԱԽՏ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ԱՅՐԱԿԱՆ ՈՃԻՐ ՄԸ

—Մարիկի, Ծննդեան նուերները դբր
աժ նն։
Բայց լո՛ւնց՝ տեսներլո՞ւ զամենքն ար-
սուռալից։
Տընիդ առաւ տարաւ զնա եւ պառնե-
ց։
Անտրի, մատառանկութեամբ, կը հար-
ցնէր իր փայտն հին։
—Ի՞նչ կայ, սիրելի Տընիդ, ինչո՞-
քան հանրին տալաւսին անկողնին է
հարցն համար մայրս իր ինկնաթուին մէջ
կանաւ։
Ի դուր Տընիդ կը փորձէր բացատրու-
իւն մը գտնեալ։
Երբ, բաւական փառանքի տոյց, Յի-
սուսն սխալմեցաւ, ապաշած մնաց հանրի
նկողնին մօտ։
Տընիդ անորին հապտեցեց, ցած էր և ո-
ղկեց նա. արդան կուլար զինքը մօրիկ
Թեազանին լուսն համար, կրմաւ Տեւոյն ուս-
ած էր գնալ։

—Մայրիկի՛կ, ինչո՞ւ համար Հանրին արթննար, ինչո՞ւ համար չի գար Մենդանու գետնները։
—Այլեւս Հանրին չ'ալարի տեսնես, աւակս։
—Ինչո՞ւ համար։
—Որովհետեւ մեռած է։
—Ա՛հ։
Ծղան չէր կրնար հասկնալ, Աջերը մօր վրայ սեւեռած էր . երբոր մարմինը չ'ըտնէր եւ կը իրենէր իրեն համար նոր զոյլ այլ բանը։
—Մեռած է. Հանրի եղբայր մեռած է։
Ծանկարծ մօրը խուցը մտաւ, հեռուէ բռնութեամբ Տընիկի որ այլ եւս չէր բաժուեր իրմէ։ Ուղղակի Մենդեան ծառին ուղի գնաց ուստից կախուած էր մնային ծոռնէն։
Ֆէրահանտ ըսած էր վարժուէւոյն։
—Թո՛ղ որ խաղալ . . . աւելի լաւ է որ խաղալ, գուրա՛մբ ըլլալ։
Անորէ մի առ մի վարժուած էր, հիւսիսեան եւ ուրախութեան ճիւղերով, ըսոր արարդիւններէ՛ր հիմար, թմուկ, սուր, րացած, զինուոր, հրետանի, նուագախումբ, նաեւ կանթիւններն ու փայտէն զընդահաններ։ Այս ամէնը տարածած էր դորմիտի վրայ ուր իր խաղարը։
Ծանկարծ ոտքի ելաւ, խառնահիւններն հրացանները ըսորկայքը մէջ առած, իջաւ խուցը մտաւ, եւ մօրը քով երթալով։
—Մայրիկի՛, ըսաւ, աստի՛ւ Հանրի՛ն սուր . չեմ ուզեր որ նախանձի։
Հանրէ մօրը ծռուգիբուն վրայ ելաւ

էն համարեցեց զնա :
— Կ'ուզեմ համարել համարեմբել, ըսաւ :
— Ըսաւ զնաբեմ վեր առաւ, անկողնոյն մօտ, եւ անոր շրթները մօտեցուց մու-
ետային գլխուն, Անտոնի ետրպէն համարե-
րեց :
Էլ մըմարմել վրան յանձնեց :
Մէկնաստ Տըրխի յամենց գտաւր :
— Հեռացո՛ւր պզտիկը, թղթ մի՛ տար
որ նորէն է գայ : Իւր ամեն մէկ խօսքը սիր-
տքը էր ճմնէն :
Միջոցին յետոյ հասաւ տաքթօր Պուր-
իկէսը Ի՛նչ իրարոք ընէր. մական մասնն
հաստատեց : արկածի մը արգելումն է, ը-
սաւ. գունդին ոսկը խորտակումն է, ա-
ռանց ցաւ գգաւը մեռած էր հանքին :
Երեկոյնին, ցրտիչ մը զղեպի մտաւ եւ
հեռագիւրի մը յայնմնեց զանապանին որ
տերութեայն տարաւ զայն :
Հեռագիւր մը վիշտասէնն ըլլալու էր.
Ի՛նչն լռէր արդեօք, մեծ էր գաղութարը
ճանուցանէր :
Մէկնաստ շէր համարձակոր բռնող
զայն, որովհետեւն այդ վրագարանն էր
վարկար արած իրր աշխատէր : Ի՛նչ ի-
րարեցունով տեղի վրայ ունենար զգետին
մէջ. Ի՛նչ պիտի ըսէր ամուսնոյն : Ի՛նչ-
պէս պիտի ծածկէր ինքման երեկոյնին հա-
նդէրի տեսարանը, ինչպէ՞ս պիտի նա-
ցուրթէր անոր յուսահատութեանը, երբ
խեղճ մայրը իր զաւակաց մէկ պակասած
գտնէր ընտանի դարկէն :
Հեռագիւրը բացաւ դուռըսով :
Չէր խորանայ :
Է՛վաղն իրիկունն պիտի գտամ համարյո՛ւ-

Վաղն իրիկուն . թաղումն քանի մը
 գտնվելը :
 Փոստ գործուեցաւ Սէրտոնի գերեզմա-
 դատան մէջ , եղևին մը տակ որ իւր մը-
 տառադարար տերեւներով պիտի հովանաւո-
 րէր այդտեղ հանգչող իշխանակը Թանճը :
 Ինչինն մէջ իրարմէն մէջ զիտուեցաւ այն , տաղաւս հո-
 յինն մէջ , և ձերհոգեւ ուզեց իւր զաւ-
 իրն իմեշէն վերջին քնափարանն հետեւել
 մանակն փութելի դադարին :
 Որքան հեռի էր գերեզմանատունը
 ինչպէս տխուր դիպաց՝ հոն հասնելու հա-
 մար :
 Երկրորդին բազմուստը լցուած էր ,
 ինչպէս իրարմէն բոլոր գիւղացիք , բոլոր կա-
 նաւըց ու մայրերը ետած էին : Շատեր կ'ար-
 տատակէին :
 Գերեզմանատունէն կը լուռէր եկե-
 ղիկողեցոյն զանախի ոյր մահաւանագ զօրաւ-
 ինչինն էր չը չարտանուէրէր անկադար :
 Այնպիսի երեւոյթ մը ունէր հէգ մոյ-
 րը , որ կարծած օգէին ինչինն իրարմէն
 որ ժամակն հօգոյն որ մէկը ամպերը կը
 տատակէր :
 Զինչու պատճառ էր վերտալին տեղակ , այն-
 պէս որ շատ չ'անցած՝ նոր բացուած փո-
 քը միւսանունի պէս հմարկեցաւ : Հապա-
 քանի մը թի հողով ու ճերմակաւորէր այն ,
 Վիլյամսօնք զաւաւսին մէջ նորին ԲԼ-
 լըովը , ընտանականի դաժմարանն հուռնիւ
 տակախ : Կեսանքն այնքան գեղարժանող
 էր պարզօրէն իրեն թիւն , որ մտեցը-
 նուն անցածցած չէին սուգ ուր կը կրնան
 ունենալ :

Կոմիտեի կամուզեւոյն ընտանեաց
տնտեսարանը Օրբէլեան կը գտնուէին ի, լայն
հորանան շէր ուզած զանաւորէի Հանրիշին
կրկանի մէջ գաւառիս յաւիտանայակ հոր-
տածած պիտի ըլլար իրեն համար, մինչ-
եւ գիւղին գերեզմանատան մէջ անոր
մը պիտի երթնար աղօթիկ ամեն օր,
աւակին եւ իր մինչեւ քիչ հետադուր-
տիւն պիտի գտնուէր։ Այնպէս իր Թոռէր
բռնէ թէ Հանրի մօտէն լաւագոյն պիտի
շէր իր ծայրը։

Յաւուածքն յետոյ դիպին վերագործած,
եւ ամբողջ մը խալին թող մնաց, միտուե-
ւ զողապատ։ Ա՛լլաւատին կ'ըլլատայէ։
Ժնջ պիտի ըսէր նմա։ Ա՛հ, որքան կ'ու-
էր մեռած ըլլաւ։

Ի զորք Անտրի մօրը չտալէ կը դաւա-
րար խաղաղաստեանը, գգուումը եւ համ-
ար տեսակ մը հեղութիւն կը պատճա-
նէին նմա։ Այդ գաւակին վերաբար իր
որոշած յայտարար, եւ անոր վրէ պիտի
ըլլեր նաեւ Հանրի մահը։ Փա՛հ մը այս
գիւղացուս ինչպէս աստիկ կ'ըլլաւ, որ
Անտրի եւս տիպէ, գրեթէ բրտուի եւսմար-
այց անվերապէս յետոյ գլջալ։

Ինչ յայտարար չէր այդ փոքրիկ ա-
ւարածն։ Իրաւ է թէ անոր տեսքը հլուրե-
հեմապէս պիտի իջկեղեղենի իրեն՝ այդ ե-
րօր տպիտաւոր օրերը։ Ինչպէս զոր համար
Հանրէ հարկ էր զինքը պատասխանաւե-
տանը պատահած տղային։ Երբն թողը
յոյնէ։ Անտրէ վերագործածա իսկոյն, քիչ
ըր երկշուն, աշխրհի արտասոյց լլուած։
Բայրի համարյոյնիսով ծածկից գաւառը։

—Ես քեզի բան մը ըրի՞, մայրիկ։ Ին-

խոսքի ներգաղթն չես, այնպես չէ՞, Գուս-
տիպարիկներով չառաջացուի՞ր Հանսի
դ գաղափարաշէջ է. այն ատեն ցած կը
սլորի որ ծայրն ին լսես:

Մի՞թոքն անցաւ այսպէս:

Վիլլիամոն ճշդաւ ըլլալով թէ մ'ի կա-
նախորդ Արման պիտի Հանսի, Յէրնանտ
ուրէ մը որ դրած էր որ Կալարանդիի մօտ
մնայն պիտի պատէր մինչեւ կէս գիշերը:

Ի՞նչ կը արարէր: Ո՞չ ոք կուգար:

Յէրնանտը կը արժօնաւորէր: Թերեւս Իւր-
ան քանի մը որ պիտի յետաձգէր իւր
բարոյաբան, այս մտած մտքով աւելի ա-
տու շուտէ կ'անտեսէր: Կենացը միակ օրերը
կուր ըլլային անոնք. վաճառի, անգամ
մը որ վիլլիամոն վերագաւառար, ինք այլ
ն չ'պիտի ապրէր:

Գիշերը բաւական յառաջացած էր:

Երնանտ չէր դուռ կերէ:

Հանսիանք, այնպէս թուեցաւ իրեն որ
անոնք ձիւրիկն լրացէին կառքի մը թաւա-
նում կը լսէր: Աւելի ուշտորոշեցանք
սիկ ըլլաւ: Ջայնը կը մօտենար: Կառք
ն էր որ բաղը մտաւ, վիլլիամոն ըլլա-
ւոր էր: Յէրնանտ պատուհանը բացաւ,
ուրէն ճանցցաւ, տեսաւ իր ամուսինը
ընտանիքով մէջ փաթեթաւ՝ որ վեր-
ագաւթանի վրայ կը ցտաղէր եւ զգը-
րաւ կը մտնէր, փութեղով տեսնել իր կի-
նը, գրկել զայն եւ ընտանի յարկին քաղցը
սերմանալուն մէջ զոտուով վերստին:

Յետոյ, լսեց որ իր սենեկին կը մօտե-
նար: Սուրբ եղաւ յակարկը: Երբեք ան
չէր Հանսի երակացը մէջ. զէնքը տու-
նորինս զգոգնութիւն մը տաած էր եւ
վիլլիամոն չըրցեր էին:

(Երգութիւններ)

